

הספָּד לְשִׁמְשׁוֹן צָרָ זַ"ל

שמישון ידיד ורע!

בעומדנו מול גוףך הדום שמשון יקירינו ראוי לו לאדם להבין ולהתבונן בגודל אפסותינו. כי ימיו של האדם כצל עובר, כי רוח עברה בו ואיננו, ולא יכירנו עוד מקומו.

מתוך כלל בקשתיו של דוד המלך, בקש דוד מהקב"ה באחת: אל תעלני בחצי ימי, ובשנייה, אל תשילני לעת זקנה.

ומדוע בקש דוד המלך לא להיפרד מהעולם הזה בחצי ימיו, משומם שביקש להשלים משימות גדולות שלקח על עצמו והגדולה שבהם לבנות את בית ה' בירושלים. כמו כן האדם הסביר, מקדיש את מחצית שנותיו הראשונות לעמל ויגע ומחצית השנייה, מבקש האדם ליהנות מפרי עמלו בהשקט ובטח,

שמישון ידידי, מסלול חיך היה בלתי שגרתי, אומנם קצר יחסית, אך מלא וגדוש, נער צער היה כשהתודעת לעובdot הבניין, ידיך וגופך חושלו והיית לאיש ברזל. יש המבקשים, לעשות מהצלות בה גדלו קרדום לחפור בו, וישנם אנשים כמוני שהבינו שמשם ניתן רק לעלות מעלה, אתה שמשון היקר בקש לעלות מעלה, בדרך הקשה בהתמדה בנחישות נגד כל הסיכויים, מפועל בניין הפcta לקבלן המבצע פרויקטים גדולים, עד שהגעת לרווחה הכלכלית, אותה בקש להעניק לבני ביתך "בחינת יגעת ומצאת האמן" כל המאמץ הזה נעשה ביושר בהגינות ובדרך ארץ.

ראיתי שמשון, איך בקש לצד עולם החומר, גם להעניק לעצמך מעולם הרוח, יודע אני כי לא קל הדבר לשלב בין השניהם, את המורשה זה הנחלה לילדיך, לרכוש השכלה גבוהה ע"מ שיתחילו מקום שונה מזו שאתה התחלה, ידעת שמשון להעניק מהונך לגופים רבים, לאנשי מחקר ע"מ שיעמיקו חקור, להוצאה ספרים, לחלשים שבחברה, וגם למקומות של קדושה.

שמישון ידידי!

مفאת טורה הציבור, אני נאלץ להפרד ממך ולאמר לך, שגם אם הסתלקת מאייתנו טרם עת, ההסקך שלך היה גדול מאד, הקמת משפחה מיוחדת במינה, אשתק שולח לוותה אותך, בימי המצוקה והחולי כמו בימי השפע, במסירות אין קץ, ילדים מיוחדים ומוסרים, הקמת בית, שיכול לשמש דוגמא וסמל לרבים.

שמישון ידידי!

רainerו אותך נאבק במחלת האرومיה והמתעתעת, בגבורה, בנחישות, רצית לחיות שמשון, רצית לא להפרד מהחיים בחצי ימייך, עד שנחלשת והוכרעת.

לך לשлом ידיד ורע, תנוח בשלום בין רגבי אדמת ארצנו שכחה אהבת.

שלך ברעות,
קורש חנניה